

[Per Hækkerup.]

økonomisk henseende betyder associering og medlemskab stort set de samme forpligtelser og i øjeblikket stort set de samme rettigheder, men den, der er associeret, får ingen indflydelse på, hvorledes de mange bestemmelser i Romtraktaten, som i øjeblikket er generelle formuleringer, skal udformes i konkrete bestemmelser; det får den, der er medlem af fællesskabet, og dér må vi regne med, at en lang række beslutninger vil blive truffet simpelt hen som følge af toldunionens funktioner og udformning. Det gælder ikke blot, som det stærkt har været fremhævet, landbrugspolitikken, men det gælder også trafikpolitikken, det gælder investeringspolitikken, og det gælder andre sider af vigtighed for det økonomiske samarbejde og for den økonomiske aktivitet. Også det vil indgå i regeringens undersøgelser.

I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at det har hele tiden været vor bestræbelse i forhandlingerne om en stor markedsdannelse at gøre denne markedsdannelse så åben udadtil som muligt. Også når fællesmarkedets handelspolitik skal fastlægges, har det en betydning, om den bliver fastlagt med åbenhed udadtil eller antager en mere lukket og restriktiv karakter. Da mener jeg, det er af en vis betydning for os, om vi kan give vort besyv med til, at det bliver åbent, ikke mindst fordi det betyder noget for dette store markeds forhold til de oversøiske områder; og de oversøiske områder er dem, til hvilke først og fremmest vor industrieksport i de senere år har været stærkt stigende. En sådan mulighed for at øve indflydelse, hvor stor eller lille den kan blive, ville vi fraskrive os ved en associeringsaftale, men har vi i alt fald ved medlemskab.

Der næst vil jeg gerne sige, at vi lægger i mit parti vægt på, at ministerrådet inden for de syv på sit møde i London har vedtaget, at uanset at disse forhandlinger nu påbegyndes af England og af Danmark, skal EFTA opretholdes, indtil en endelig afgørelse er truffet, og at der skal søges ordninger tilvejebragt for alle EFTA-landene enten som medlemmer eller som associerede, alt efter hvad det enkelte land nu finder overensstemmende med sine interesser. Det lægger mit parti også vægt på,

for der er ingen, der giver os garanti for, at forhandlingerne fører til et positivt resultat, og hvis de ikke gør det, har vi i hvert fald fortsat EFTA fungerende; så står vi igen i en ny situation, når forhandlingerne er bristet, og vi må overveje, hvad vi skal gøre, men da vil det i hvert fald være rigtigt, at vi ikke på forhånd har sat EFTA ud af funktion og dermed afskåret os fra denne mulighed.

Endelig en betragtning omkring det nordiske samarbejde. Mange spørger med ængstelse: betyder et dansk og eventuelt et norsk medlemskab af fællesmarkedet, at det nordiske samarbejde dermed taber i værdi eller i hvert fald standses i sin videre udvikling? Nu ved vi naturligvis ikke, hvorledes forløbet bliver. Jeg mener, det må være et håb for os, og vel også i et vist omfang et begrundet håb, at Norge vil tage det samme standpunkt, som vi tager, og at der altså ikke bliver tale om en dansk, men om en engelsk, dansk og norsk tilslutning til fællesmarkedet. Vi må også håbe, selv om vi godt forstår, at Sverige står i en noget anden stilling, at Sverige efterhånden vil finde frem til, måske først via en associering, at tilslutte sig det større fællesmarked. Vi må erkende, at for Finlands vedkommende stiller sagen sig noget vanskeligere, og det er vel nok en af de ting, som ved beslutningen om at ansøge om dansk optagelse i fællesmarkedet må virke følelsesmæssigt stærkest på os og ud fra et almindeligt udenrigspolitisk synspunkt også må virke på vor bedømmelse. Det vil vel næppe være muligt for Finland at søge medlemskab eller at søge associering. Derimod skulle det ikke være udelukket, at Finland kan finde en eller anden form for et handelsarrangement med et sådant europæisk stormarked, som i hvert fald i henseende til importreguleringer og toldsatser måske kan betyde, at den frigørelse af handelen mellem Finland og de nordiske lande, som er begyndt med EFTA-aftalen, vil kunne fortsættes. Bliver det resultatet, at Norge går med, at Sverige associeres, og at Finland måske får en eller anden form for handelsaftale, ja, så skulle forudsætningerne for det handelspolitiske og økonomiske samarbejde imellem de nordiske lande ikke blive væsentligt anderledes, end de er i dag, og der findes ikke blot på det